

ты, каквы-то сж: „сжщество вещественно; сжщество чюственно тѣло напр. „душа, духъ“ и пр. *Сжщесш-венны* наричатъ тыя бѣлѣжки, кои-то означавать такыва принадлежности на вещь, безъ кои-то тя неможе да бжде такъва, какво-то е, и кои-то слѣдователно съставляватъ постоянно-то *сжщесшво* на вещь-тж, напр. „разумъ у чловѣка, чюство у животно, растителность у растенія“; а *случайны* сж тыя, кои-то служатъ за знакове на такыва принадлежности на вещь, безъ кои-то тя по свое-то естество все си остая такъва сжща вещь и конто слѣдователно можть да *бжджшь* и да *небжджшь* напр. „образованость, богатство, слава“ — Случайны сж чловѣку, както тыя така и други-ты, т. е. и сжщественны-ты и случайны-ты бѣлѣжки, можть да ся относятъ камъ еднж отъ двѣ-тѣ страны на всякой прѣдмѣтъ, и по това ся раздѣлять на *вжшрѣшны* и *вѣнкашны*, напр. „чрьтежъ-тъ“ на чловѣческо-то тѣло е бѣлѣжка сжщественно вѣнкашна, а „животь-тъ“ на тѣло-то е негова бѣлѣжка сжщественно-вжтрѣшна; така сжщо „просвѣщеніе-то“ на ума е бѣлѣжка чловѣку случайно-вжтрѣшна, а „богатство-то“ е негова бѣлѣжка случайно-вѣнкашна.

§. 52.

Въ *бѣлѣжжж-шж* на вещь-тж, изрѣченж сънейно имя да ся съвмѣстятъ бѣлѣжки-ты за вѣчко, что има у нежъ, ще рѣче да ся направи *поняшіе* (наумъ). Оттова наумъ-тъ ся опрѣдѣлява така: „той е съвѣкупленіе на *много* прѣдставленія въ едно.“

Изясненіе: Да земемъ за примѣръ наумъ „чловѣкъ“. Тука у имя чловѣкъ, като у бѣлѣжжж, съ кождо общо отличаваме чловѣка отъ други-ты сжщества, съвѣкупены сж прѣдставленія за различни-ты му свойства, кои-то съставляватъ отличителны-ты му бѣлѣж-